

Podstawowe informacje o dysleksji

Mianem **“dysleksja rozwojowa”** określa się trudności w przetwarzaniu informacji, czytaniu i pisaniu u osób o prawidłowym rozwoju intelektualnym.

Zobacz film

<http://>

www.youtube.com/watch?feature=endscreen&v=wTiiaZ0MgDg&

Dysleksja rozwojowa jest jedną ze specyficznych trudności w uczeniu się - czyli takich, które dotyczą tylko niektórych zakresów uczenia się i występują przy prawidłowym rozwoju umysłowym (a niejednokrotnie wysokiej sprawności intelektualnej), sprawnych narządach ruchu oraz zmysłach wzroku i słuchu, a także właściwej opiece wychowawczej i dydaktycznej.

Termin dysleksja rozwojowa stosuje się w odniesieniu do uczniów, którzy doświadczają tych trudności od początku nauki czytania, w przeciwieństwie do dysleksji nabytej u dorosłych, którzy na wskutek organicznych uszkodzeń mózgu utracili posiadaną wcześniej umiejętność czytania i pisania. Ponadto termin dysleksja rozwojowa powstał jako określenie całego syndromu specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu. Można w nim wyróżnić trzy węższe zakresy tych trudności tj: dysleksję, dysortografię, dysgrafię, które mogą występować w sposób izolowany lub w różnych kombinacjach.

Specyficzne trudności w uczeniu się występują w zakresie:

- czytania (dysleksja),
- ortograficznego pisania (dysortografia),
- techniki pisania i kaligrafii (dysgrafia),
- liczenia (dyskalkulia).

Dysleksja – trudności w czytaniu, przejawiające się zaburzeniami tempa i techniki czytania oraz stopnia rozumienia treści.

Dysortografia – jest pojmowana jako zespół trudności towarzyszących opanowaniu poprawnej pisowni wyrazów. Dziecko popełnia różnego rodzaju błędy, w tym ortograficzne, mimo dobrej znajomości zasad pisowni.

Dysgrafia – dotyczy zaburzeń sfery graficznej pisma. Dziecko ma trudności w procesie nabywania sprawności pisania, pojmowanej jako czynność. Charakteryzuje się niskim poziomem graficznym pisma - dziecko kreśli tzw. brzydkie litery, nierówne w stosunku do całego wyrazu, bardzo często ma problemy z utrzymaniem się w liniaturze. Cechy charakterystyczne to: pismo „rozchwiane”, zaburzony kształt liter, brak połączeń międzyliterowych, nierozpoznawalność liter a,e,o (podobne ich

zapisywanie), pomijanie znaków interpunkcyjnych, częstym zjawiskiem jest pisanie liter drukowanych.

Dyskalkulia - zjawisko obejmujące problemy w przyswojeniu wiedzy i umiejętności matematycznych. Dziecko charakteryzuje się niskim poziomem rozumowania operacyjnego, ma kłopoty z przyswojeniem pojęć abstrakcyjnych ,np. liczba, wielkość, proporcje, itp.

Kiedy zaczyna się dysleksja?

Przyczyny dysleksji nie są jednoznaczne. Mówimy, że “dziecko ma dysleksję” dopiero po diagnozie postawionej przez specjalistów. To nie oznacza, że problemy zaczęły się nagle w szkole. Szkoła tylko stała się środowiskiem, dzięki któremu pewne trudności udało się wychwycić i nazwać. Już w wieku przedszkolnym można zauważyć pewne zachowania, które powodują, że mówimy, że “dziecko jest w grupie ryzyka” związanego z rozwojem dysleksji.

Wiele informacji można znaleźć na stronie

<https://www.ptd.edu.pl/>

Prawa i obowiązki uczniów z dysleksją

Obowiązujące rozporządzenia MEN gwarantują uczniom dyslektycznym prawa do:

- wczesnej diagnozy,
- dostosowania wsparcia przez nauczyciela w czasie bieżącej pracy na lekcji (w oparciu o opinię publicznej poradni psychologiczno – pedagogicznej),
- udziału w zajęciach korekcyjno – kompensacyjnych,
- wyrównania szans podczas egzaminów (wydłużenia czasu).

Obowiązki ucznia:

- praca samokształceniowa:
 - czytanie co najmniej 15 minut każdego dnia,
 - utrwalanie poprawnej pisowni poprzez ćwiczenia ortograficzne,
 - wykonywanie ćwiczeń grafomotorycznych zalecanych przez terapeutę,
 - wykonywanie ćwiczeń kaligraficznych,
 - samokontrola wykonywanych ćwiczeń,
- uczestnictwo w zajęciach korekcyjno – kompensacyjnych,
- realizacja programu nauczania,
- systematyczne uczestnictwo i przygotowanie się do zajęć terapeutycznych.